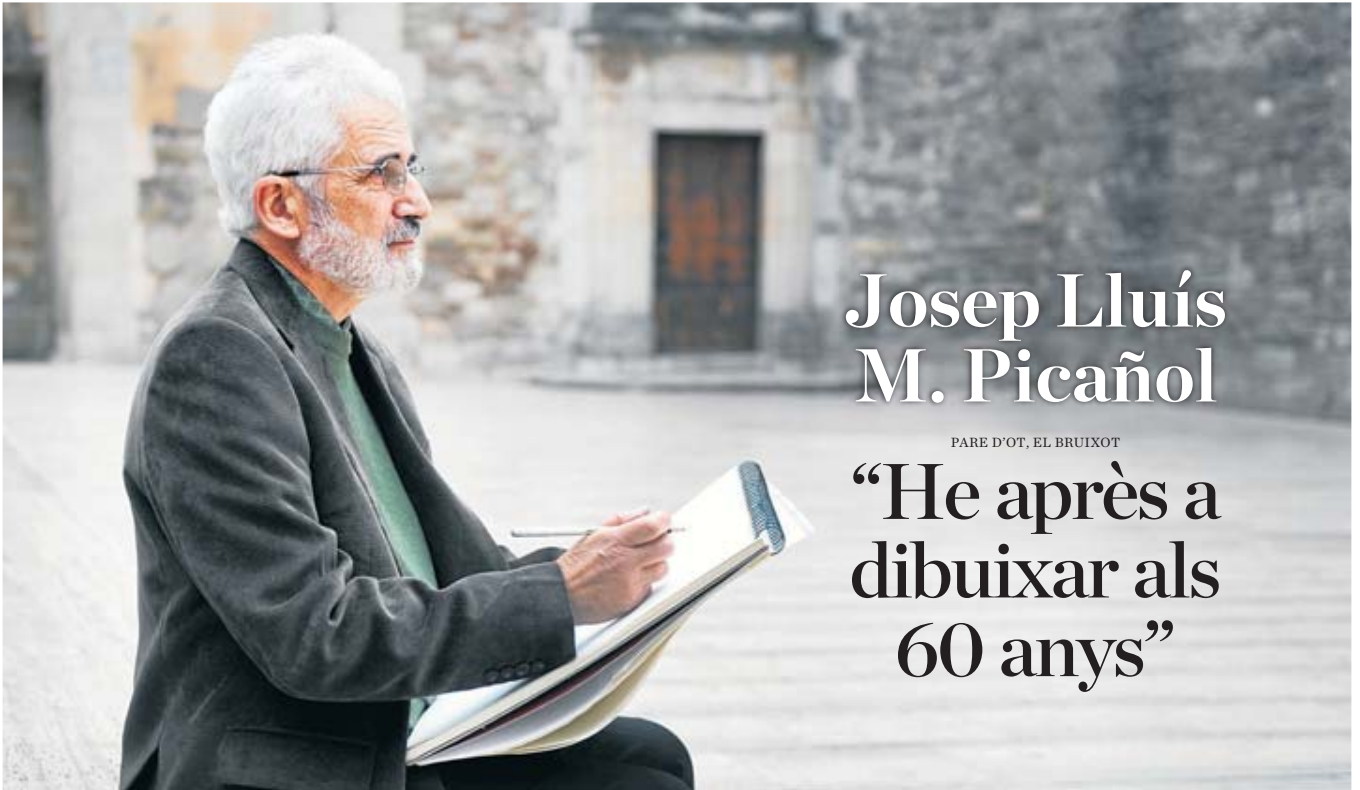

ADÉU A OT, EL BRUIXOT

FRANCESC MELGION

Josep Lluís M. Picañol

PARE D'OT, EL BRUIXOT

“He après a dibuixar als 60 anys”

LAURA SERRA
MOIÀ

Josep Lluís Martínez i Picañol (Moia, 1948), Picañol per al món de l'art i Pica per als amics, va anunciar la setmana passada que el seu personatge de còmic més famós, Ot, el Bruixot, penjava l'escombra. Picañol va començar a treballar com a noi dels encàrrecs de l'agència de còmic Seleccions Il·lustrades amb 15 anys i, després d'una vida dedicada al dibuix, continua tenint ganes de pintar nous mons, però no de fer volar el bruixot més afable de la il·lustració catalana.

Vostè volia ser dibuixant d'histories del Far West. Què va passar? Van descobrir que era humorista. Jo m'esforçava a fer un dibuix realista, i en realitat tenia gràcia per a l'humor. Van veure que feia dibuixos dels companys de feina i els col·locava al circ romà, perseguits pels lleons. L'editor Josep Toutain feia de Cèsar. Em van dir que fes deu acudits de prova i, tot i que estaven molt mal dibuixats, les idees eren bones. Em van donar consells fins i tot per trobar la meua línia.

Quin era el seu estil? Tinc molta traça amb l'humor mut. Tinc idees per fer gags. Però sempre amb coses senzilles. La simplicitat va ser la meua solució professional.

Ot, el Bruixot, segueix aquesta línia. Si els millors invents són fruit de la casualitat, amb l'Ot va ser així, oi? Mira que n'he fet, de personatges, i és l'únic que se m'ha acudit d'una manera inesperada, sense buscar-lo,

Lluita “Jo no estic dotat per al dibuix. Sóc més narrador que il·lustrador” **Casualitat** “L'Ot és l'únic personatge que se m'ha acudit sense esforç” **Jubilació** “Em costava molt, no trobava situacions noves”

sense esforç. Un dia que anava pel passeig de Gràcia de Barcelona em va venir al cap un personatge vestit de negre, que tenia poders màgics, que feia “Plop!”, que transformava coses, i hi havia un mussol i una senyora que l'empaitava amb una escombra. Vaig treure llapis i paper i vaig apuntar-ho tot. Entendre el personatge ho he hagut de fer després, arran de les preguntes dels periodistes.

Quins adjectius li posa a l'Ot? Té poders màgics des que va néixer i, per tant, és un immadur. No ha hagut de lluitar a la vida. No toca de peus a terra, sempre serà una criatura. La Berta és una bona dona que ha de portar el pes de les qüestions pràctiques de la vida: l'Ot és al seu món. Li costa d'aguantar-lo, perd la paciència, i té tota la raó del món.

L'Ot es va publicar primer a Bèlgica i Holanda i tot seguit a *Cavall Fort*, fa 42 anys, on el director Albert Jané li va posar el famós nom. Quan dibuixa pensa en el públic? D'astúcies no en sé fer. No hi ha res premeditat; faig el que em surt de dins. Poques vegades a *Cavall Fort* m'havien dit que un tema no era adequat, si en els *Sopars de duro* es par-

lava d'impostos o hi havia una bufetada forta. Però hi ha coses que ja me les corregeixo jo, com la tendència a l'humor negre més tenebrós: no és per a nens.

¿No li han vingut ganes o no ha tingut la temptació de fer crítica política?

No. Vaig provar-ho a la revista *Oriflana* i al *Diari de Barcelona*, i ja vaig veure que l'actualitat i la política no era el que volia fer. El que m'agrada fer de veritat és *Noemi i el pilot*: les històries d'un pilot que viatja en un avió biplaça amb una passatgera petita i cada aventura comença quan l'avió s'estavella en un desert, en una selva o entre muntanyes. M'agraden les històries de supervivència. El meu llibre preferit és *Terra dels homes*, sobre l'experiència de Saint-Exupéry com a pilot de l'aviació postal.

Tant les històries com el traç fan pensar en Tintín.

És el meu còmic preferit. Recordo el dia que vaig veure un *Tintín* per primer cop: era *El secret de l'unicorn* i em va agradar tant...! Hergé m'ha influït molt. Com ell, tinc molt clar que el més important és la història. Els detalls dels dibuixos no han de ser

excessius ni massa artístics, han d'estar ben documentats i al servei del guió. Sóc més narrador que dibuixant, més guionista que il·lustrador.

Veig que ha anat descobrint les seves habilitats.

Tinc un mèrit i és que sóc flexible. Si em diuen que puc fer humor o que me'n surto bé inventant jocs ho faig. No ha sigut fàcil. Jo no estic dotat per al dibuix i ha estat una lluita. Però tenia molta il·lusió per ser dibuixant. No ho creureu, però diria que he après a dibuixar als 60 anys.

Doncs per què ha decidit jubilar l'Ot ara?

Em costava molt, no trobava situacions noves. Els últims temps fins i tot buscava llibretes antigues en què havia apuntat idees per poder treballar. Hi havia el perill que comencés a caure i a fallar. Val més plegar a temps i deixar una col·lecció decent. No em queda cap tira al tinter.

Vostè va passar una crisi el 2005 i 2006. Ara no es tracta d'això.

Vaig tenir una etapa en què vaig perdre la imaginació del tot. Era incapaç ni tan sols d'imaginar un color. No diguem inventar un guió. Dibuir em costava molt. Però me'n vaig sortir. Ara és molt diferent. Treballo en *Noemi i el pilot* o en una col·lecció de jocs bíblics que estic fent i tinc moltes idees. No és una crisi de creativitat, és que l'Ot ja no vola.

Es va sentir alliberat?

Molt. Va ser treure'm un pes de sobre. Després he rebut molts missatges de lectors. Et sents emocionat. En veure com estimen l'Ot, em commou. No m'ho esperava. —

Talent
“Tinc molta traça amb l'humor mut, tinc idees per fer gags”, diu Picañol

Mireu el vídeo a Ara TV

